

რედაქცია

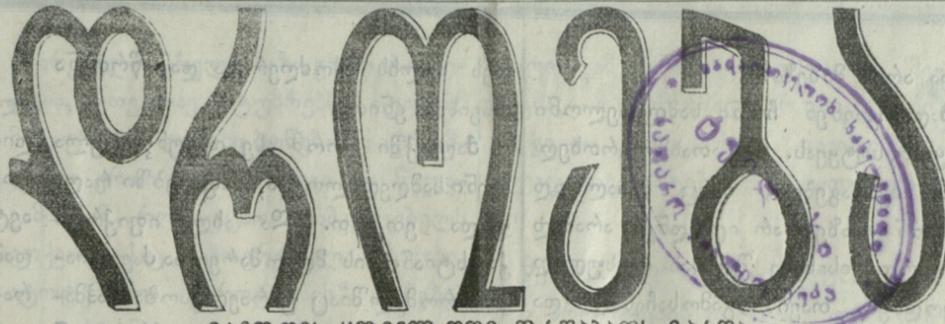
გალობლის ზარსკევი თბ. თ. მუსხრანის სას. კლუბის ქვემოთ.

სელის-მოწერა

მოდებებს ტულისში „დროების“ რედაქციის, ქუთაისში: ჯილბის წიგნის მაღაზიაში, გარეშე მცხოვრებთა კარგად: ВЪ Тифлисъ, въ редакцію „Дრობა“

„დროების“ ფასი:

თელის წლით . . . 9 მან. } სამის თვისა . . . 3 მან.
მეცხის თვისა . . . 5 მან. } ერთი თვისა . . . 1 მან.

ბამოლის ყოველ-დღე მოზაბათის ბარდა

ფასი განცხადებისა

დღის ასობით, ასობით ერთი კანკალი, ასობით ერთი ასობით სასურველი კანკალი, ასობით ერთი ასობით სტრინინსკი რეკვირეტი.
თუ საჭიროება მოითხოვს, შეიძლება განცხადების და შეამოყლებს დასაბუთებლად გამოცხადებულ წერილებს, რა უბედურად წერილს რედაქცია ფარგლით ვერ დაუბრუნებს ავტორს.

ცალკე მომარაგებისა: ღირსებითი ზეგრა.

საქართველოს განმანათლებელის ფილია ნინოს დღესასწაულის ბამო. ხვალ, შაბათს „დროება“ არ გამოვა.

მა 1883 წელს ყოველ-დღიური გაზეთი

„დროება“

გამოვა იმავე პრინციპითა და წესით, როგორც აქამდე გამოდიოდა.

რედაქციას იმედი აქვს, რომ ზოგაერთი ახალი თანამშრომლების და სხვა დანახარების შემწევით, ამა წლიდან გააუმჯობესოს თავისი გაზეთი და ისეთი ცდილობა შემოიღოს იმის გამოცემაში, რომლისთვისაც მკითხველნი კმაყოფილნი დასრულებან.

სელის-მოწერა მიიღება:

თფილისში: „დროების“ რედაქციის კანცელარიაში, გალანის პრეს-ბექტსე, თ. თ. მუსხრანის სასახლეში, კლუბის ქვემოთ.

ქუთაისში: — ჭიჭინაძის წიგნის მაღაზიაში, ბუფაგანთან.

ბათუმში: — ლევ. მჭედლიშვილთან, საკუთარს სასახლეში.

ქაჭაქს გარეშე მცხოვრებთა ამ ადრესით უნდა დაიბარონ გაზეთი: ВЪ Тифлисъ ВЪ редакцію „Дრობა“.

ფასი სელის-მოწერისა:

ერთი წლით 9 მან. } სამის თვით 3 ,,
სახვარის წლით 5 ,, } ერთი თვით 1 ,,

სხვა ვადით სელის-მოწერა არ შეიძლება. სუდრი ფული სელის-მოწერა გაზეთის დაბრუნებისათვის უნდა გამოგზავნოს რედაქციაში. ვითხოვთ აგრეთვე, რომ თავის სასელი და გვარი დასაწვრივად ადგილი გარკვევით დასწერონ.

რედაქტორი სერ. მესხი.

გამომცემელი სტ. მელიქიშვილი.

ტელეგრაფი

(ანტილოგო ტელეგრაფის სააგენტო-ს)

სამხელარ გარეთიდან

12 იანვარს

პრინცი. მინისტრთა რეკვირე უთანხმოების გამო მინისტრთა პრეს-ბექტსე დიუკლერემა სამსახურიდან დათხოვნის ქაღალდი შეიტანა მანკარა

„დროების“ ფელტონი, 14 იანვარი.

ნინოს

(მოთხრობა).

სოფელს ბერგეტში, ქვემო უბანს, რომელსაც გვერდით ხევი ჩამოუდის და მოვარდის დროს, არა იშვიათად სახლებს მიუვარდება ხოლმე და აზარალებს მცხოვრებლებს, ყველაზედ საშიშ ადგილს იღვა ერთი პატარა, ძველი და ნახევრად დანგრეული სახლი. პარველსავე ნახევრად თქვენი დარწმუნდებოდათ, რომ ამ სახლის პატრონებიდ შეძლებულენ არ უნდა ყოფილიყვნენ, რადგანაც ამისთანა საშიშ ადგილს ვერ მოსცილებოდნენ და სახლიც ვერ გაეხლებინათ. იქნებოდა ღამის ცხრა საათი, შუაგულს ზამთარში, როდესაც ამ სახლში კერაზედ ცეცხლი ოღნავ ბეჭუტავდა, უფრო თვალის მოსატყუებლად სანამ გაათბობდა; კერას გარს შემოხვეოდა რამდენიმე ბაღლი და ორ-ერთი ახლად მოწიფული და ერთიც კარგა მოხუცებული ქალი. იმათი ნაკანკი ტანისამოსი, აქა-იქ მიჩნლართულ-მო-

გრევიმ, რესპუბლიკის პრეს-ბექტსე, არ მიიღო ეს თხოვნა

ექს-იმპერატორის გვგენის მოვიდა პანაჟში, რომ მოუწონეს პრინცი ნაპოლეონის მისი მოქმედება და დაამტკიცოს უფლება საფრანგეთში თავისუფლად მყოფობისა.

თხოვნის ტიპის მომხრეობის გამო რატომღაც მკტად ემუქრებან; ის ჭიჭინაძის განდგინებულ ბრძოლში.

ჩნლართული სხვა-და-სხვა ფერის ძონძებით ვერ აღსრულდება თავის დანიშნულებას და ძლიერ უფარავდა ხორცს. შევლგან ნაკლულიცნობა აშკარად გიჩვენებდათ იმათ ბედ-შეგობას და მწუხარებას. მათში ბნელოდა, რადგანაც მძუტრები ცეცხლი საკმაო სინათლეს ვერ აძლევდა. შევლანი გაჩუმებულიყვნენ და რალცა სველიანს მწუხარებას მოეცვა. ათასში ერთხელ ბავშვები შიმშილით და სიცივით შეწუხებულნი თუ დაარღვედნენ სიჩუმეს და იმათ პასუხად დედისგან გამოისმოდა გულ-დასაწყვეტი, ნაღვლიანი კენფსა, რომელიც აშკარად ანბობდა: „ნეტა მე ვიქცე შეშად, რომ გავათბოთ, ნეტა მე ვიქცე პურად რომ გავაძლოთ“!..

მს გახლდათ მანია ბოდერძიანთი, თავისი მოზრდილის ქალით ნინოთი და სამის პატარა ვაჟით, რომელთა გარეგნობაც უკანასკნელს სამხელარადნი მისულებოდა.

მანის ქმარი ადრე მოუკვდა და სრულად უპატრონოდ დარჩა და სულს მარტო მებობლების გულ-კეთილობით-ლა იბრუნებდნენ.

რომ. ვარება განფანტეს სასახლესა კრება, რომელსაც უნდა ედგეს სასულა ობერდანიის მოგონება.

ვატიკანსა და პრუსიას შორის კიდევ უთანხმოება სუფევს, რადგან პრუსიას სასულიერო პირების დანიშვნას და არ დეგნის ვატიკანიდან პრუსიის მტკრეს, კარდინალ ლედოხოვსკის.

მინა. დღეს რუსის მინისტრი უცხო ქვეყნების საქმეთა მიღებულ იქნება ავსტრიის იმპერატორისაგან, და ინახულებს აგრეთვე გრად ჯალნოვის, სასახლეში სადალი გინსის პატრონად ხვალისათვის გადადგა.

რუსეთიდან

12-ს იანვარს.

პეტერბურში. „მშათობ. მოამბ.“ იწერება, რომ სახელმწიფო ქაზნებთან სამინისტროს წევრი პოლოგნევი, თხოვნის გამო, დათხოვნილ იქნა სამსახურიდან.

„ახალი დროება“ იწერება, რომ „გალანის“ ცნობა თ. განჩაკოვის ავად-მყოფობის გამო ტყუილია; კანცლერი ჯან-მრთულად ანისა და ამ უმად იმყოფება ბადენში და არა ნიდრპში.

ფილია ნინოს დღესასწაული

ტფილისი, 13 იანვარს.

დღეს ჩვენი ეკლესია დღესასწაულობს თვის განმანათლებლის, მოციქულთა სწორის ნინოს დღესა.

მს დღე ბრწყინვალე დღეა საზოგადოდ ქართველთათვის. რალცა ძლიერ-

მანია უყურებდა თავის ნაშობებს და გული სდნებოდა, რადგანაც ხედავდა თავის შვილებს გაჭირვებაში, ხედავდა იმათ შიმშილს, წყურვილს და სიცივეს, უნდოდა ეშველა რითიმე, მაგრამ რა შეეძლო ქერივს, უპატრონო მოხუცს, როდესაც სახლის ისეთი არაინა ჰყავდა, რომელსაც შრომის ოფლით მოერწყო ოჯახობა და სისხლით ლუკმა, ეშოვნა?

— დედა! დაიწყო ფშრუტუნი ერთმა ბაღლიმ, — მცივა მცივა!

— ედამ შეხედა შეწუხებულის თვლით და პირისახეზედ აშკარად დაეტყუა ის მწარე მტანჯველი მოქმედება, რომელიც იქონია ამ სტყუების გამოცემაში.

— ბაჩუმდი, წყნარად წარმოსთქვა მოხუცმა, — აი კვერს ამოვიღებ და გათბები.

— მკ, კვერს!.. არ მინდა კვერი, ცეცხლი მინდა! შირვეულად გაიმეორა ბაღლიმა.

— სულა სულა, იყურე!.. აგერ მგელი ყმუის! იეშმაკა დედა, რომელსაც უნდოდა ბავშვების ყურადღება სხვა საგნისთვის მიექცია და გაერთო რითიმე.

რი სარწმუნოებითი, მაღალი გრძობა აღვლევს ყოველ ქართველსა, რალცა ზეციერი, წმიდა მოწიფებით შეპყრობილია ქართველის გული ამ დღესა.

წმიდა ნინომ გაანათლა უმაღლესის სწავლით 318 წელს საქართველო; მოეფინა მას სიტყვა ლეთებრივის მოძღვრისა და შეაერთა ჩვენი ერთი მკვიდრს ოჯახად, რომელიც მრთელის მერობის ოჯახებში შეიციბა ერთ მოძვე ოჯახად, და ახიაში პირველ და ერთად-ერთ განმარტოვებულად. მრთელის ათას ხუთასის წლის განმავლობაში საქართველოს ეკლესიამ წმ. ნინოსაგან დაფუძნებულმა, გამოიარა მრავალი კვეთება ცეცხლის მსახურთაგან, მაჰმადიანთაგან; მრავალ მსოფლიო მპყრობელთა, რომელთაც შეარყიეს არა ერთი სახელმწიფო ახისა და მერობისა, როგორც არაბებმა, სპარსებმა, ჩინგის-ყანმა, ლანგ-თემურმა და მსამალებმა, შეარყიეს და შემუსრეს სომხეთი, საბერძნეთი, მსპანია და სხვანი; ამისთანა მსოფლიო დამპყრობთა მრავალჯერ შეარყიეს საქართველოს ქრისტიანობა, მაგრამ ვერ შემუსრეს მისი სიმკვიდრე.

თვის სისხლ შებღალულ ნაობართა და ნანგრევთაგან ქრისტიანობა ქართველთა ისევე განახლებული გამოდიოდა. მსე ძლიერი იყო ნინოსაგან დაკვიდრებული სწავლა ქართველთა ერში.

ბავშვები მართლა გაიუმდნენ და დაუწყეს ყურის გდება, მაგრამ გარდგან მარტო ქარის ზუზუნნი და წივილი მოისმოდა და გამშრალი გაყინული თოვლის რაკი-რუკი ფიცრის კარებზედ. აშკარად ეტყობოდა, რომ გაშმაგებული ქარი ებრძოდა, ყველას რაც კი წინ შეხედებოდა და თუ თან ვერ გაიტაცებდა სუსხავდა და აყინულებდა.

— არ არის მგელი, პური მშინა, ცივა!.. ასტყდნენ ისევე ბავშვები.

— სულა და „ლოქს“ (ზღაპარს) გიანბობთ. შთხრა ნინომ, რომელმაც ის იყო გადასწია ნაცარს და გამოსაცხობლად ჩაფლულს „გულდუნას“ „არცისკანით“ წყნარა დაუწყო სინჯვა. ბავშვები მიხვდნენ დას, რომელმაც ისე იყო და იმათი გართობა, ის იყო ნინომ პური გააღო, რომ დაეწყო „ლოქსი“, როდესაც მოისმა კარებში რაკუნნი და მოულოდნელობამ ყველა ერთბაშად შეაკრთო, ყველას პირში სიტყვა გაუწყვიტა.

ჩამოვარდა სიჩუმე, მოისმა კიდევ რაკუნნი და ჩახრინწიანებული, უსიამოვნო ხმა:

მს ისეთი სასიამოვნო ამბავია, რომ ჩვენს მოვალეობათა ვსთვლით ამ ცოტახანში უფრო დაწვრილებული ამბავი ვაცნობოთ ჩვენს მკითხველებს ამ საგანზედ.

ჩვენი დრამატული დასი ამზადებს ახალ ოპერეტას „შეუბნებელი და შეუდრეკელი რაინდი“ და ამ ცოტახანში აპირებს თამაშს. მომღერლებს ამზადებს ბ. ლეკერ-შენკო, რომელიც იმედობს, რომ ეს ოპერეტა ჩინებულად ჩაივლიოს.

იბეჭდება და ამ ცოტახანში გამოვა ცალკე წიგნად ბ. პ. მოჩხუბარიძის მოთხრობა „გოგო“, რომლის შინაარსი მთის ხალხის ცხოვრებას შეეხება.

როგორც ანბოზენ, ამ ცოტახანში ერთი საბატო გვარის ყმაწვილი კაცი აპირებს ბოდანელთან ქილაობას, მხოლოდ პირობასა სდებს, რომ შემოსავალი მთლად ქართული „წერა-ბითხვის მამაგრეცლებელი საზოგადოებისთვის“ გადიდოს.

„დროშის“ კორესპონდენცია

დ. სურამი, 13 იანვარს. აღარა ხუმრობს სურამი!—რაღაცას ფაცაფუცობს, ცოდვილობს, იკრეფავს ძალას და ცდილობს ლეჩაბრეული ძილისაგან გამოხსნა; სიცოცხლისკენ მიიწევს და შეძლებისდაგვარად ამხერგებს იმ უშველებელ ბაყ-ბაყ დევის ჯაჭვსა, რომლითაც იგი აქამომდე შებოჭილი იყო...

მოგხსენებათ, რა საკვირველია, რომ იგი ჟალაქზე თხოვდება. არ არის თუ ღრო:—უშველებელი მახრავა, გვაქვს, შევფიცა მახრავ თითქოს რუსებს ესმოდათ იმისი ლაპარაკი.

— რას უყურებთ მაგას, ჩვენ თითონ მოვინახოთ და დავანთოთ. არ ჩივს სალდათებმა.—საცა იქნება ვიპოვინოთ.

სამი სალდათის გარდა ყველანი წამოცვიდნენ და გაცვიდნენ ღერეფანზედ, მაგრამ იმათ ვერა იპოვეს-რა. ბოლოს, ბევრი ძებნის შემდეგ, იმათ თვალის შეჭრეს ერთს ურემს, რომელიც იქვე ეზოში ეგდო და ყველანი სიხარულით და ყვირით მიეხვიდნენ.

— აი, შეშაც ვიპოვეთ, შეშაც!.. მახრავ, რომელიც გამოჰყვა და კარებიდან უყურებდა, მიხვდა იმათ აზრს და გაექანა ხეწინით:

— ლეთის გულისთვის!.. ნუ დამლუბამთ!.. სხოთა ურემია, შეშის მოსატანად მათხოვეს!..

მაგრამ სალდათები, დარწმუნებულნი რომ შეშა უნდა მიეცა ვისმე, აღარ არჩევდნენ რასა შერებოდნენ; ამით მხოლოდ ერთი ის-ღა ჰქონდათ აზრში, რომ ჩაქარა დაგუგუნებენ ცეცხლს და გათო შილს, გაყინულ სხეულს გაიბობოზნენ, სხვა რა ენაღვლებოდათ..? არც ხეწინა, არც მუდარა, არც თავის შებრალება აღარ გადიოდა! ისინი მისცივდნენ ურას ძახილით

აუარებელი კრელი საზოგადოება არ-ტყია, უთვალავ სტუმრებს იტაცებს მისი უხვი და ლამიზი ბუნება და აქამომდე კი ერთი ბეწო ნაბიჯი არ წაუდგამს წინ, რომ უცხო დამკვირებელს ეთქვას: აქაც ცხოვრებულა ხალხი, ატოტებულა „პროგრესის“ კიბეზე-დაო, ჰქონია გამოკვლეული ცხოვრების იდეალებია!

აქამომდის დაბა სურამი წარმოგვიდგენდა ჭლექისაგან დასუსტებულ ავად-მყოფს ჰაბუეს, რომელსაც სუყველა მოძრაობა—სიცოცხლე უბეზრებს გულს და საბნის ქვეშ იმალება: აგება აქ მაინც ენახო განსვენებოა. მართლაც, ვისაც კი ამ ერთი-ორი წლის წინად უნახავს სურამი, და დაკვირებია მის შეილებს ცხოვრებას, სწორედ გითხრათ სუყველა დამკვირებელი, მისი სიცოცხლის უფერულობის შემყურე აბეზარს მოსულა და უთქვამს: სურამის საზოგადოება ავად-მყოფობს, მისი ცხოვრება უფერულია, და საჭიროებს მკურნალში...

მხლა კი სულ სხვა სურათს ეხედვით: რაც სურამის საზოგადოებამ ითხოვა სურამის დაგვირგვინება ქალაქად, მოგვცათ ლეთის-წყალობა, როგორც გაცოცხლდა, და თავის მოძრაობით თვალ-ნათლად ამტკიცებს, რომ ღირსია ქალაქად გახდომისა.

მაგრაცელდა თუ არა ხმა სურამის ქალაქად გადაქცევისა, მიშინვე აქაურ ზოგიერთა ახალგაზღობამ განიზრახეს კლუბის დაარსება. შედგა წესდებულდება,—აღიძრა ლაპარაკი წიგნთ-საცავზე, რომლის შემწყობითაც, შეძლებისდაგვარად შეეძლოთ სურამის ზოგიერთა მაწანწალა ახალგაზდები შეეკავებინათ და გამოეხნათ „ბახუსის“ ცოდვილი ბრჭყალებსაგან. მარ-

ურემს და რადგანაც ცული ვერ ებოვით ხელებით დაუწყეს მტერევა.

ამ ხნის განმავლობაში სახლიდან მოისმა, გულის გამძვირავი წივილი, რომელმაც მახრავა გააბურა სახლისკენ სადაც შესვლის უმაღლესად წინ წარმოუდგა საშინელი და შესაწრწუნებელი სურათი.

მორიადე სალდათი, რომელიც სახლში დარჩენილიყვნენ მისცივ-ნოდნენ ყუთებს, სენას და იქაურობას აბრუნებდნენ და აქოთებდნენ! ერთიც მივარდნოდა ლამიზ ნინოს და თავის ღებთქილს და უმგზავსო ხელებში სჯიჯღნიდა!.. შეშინებული ქალი, გაფითრებულიყო და წივილი კვილით ფართხალობდა, თავს არიდებდა უმგზავსო ტუჩებს, რომლიდან ოტკის სუნის ამოსჩქროლდა. ძალი მაგრა მიეკრა მკერდში და დორღლიანის და მხეცურის წადილით დამახინჯებული ტუჩებით ლოშნიდა...

მოხუცს გული მოუკვდა ამ დანახვად; მისწვდა ქრმის დაქანგებულს ხანჯალს, გაძრო ქარქაშიდგან და ანგარიშ მოუყვამოდა, თუ რასა შერებოდა ძალზედ, ჩასცა გამხეცებულს სალდათს, რომელიც ღრიალით: მიშეველით, მომკლეს! მასისხლიანებული

თალია, ამ განზრახვას უმუხბოლა შედეგმა,—მაგრამ იმედი არ დაგვკარგვია კიდევ — „დროშა“ მოვა გაეზდებოთ, ქკუაც მოგვემატებ“ და გავალთ ფანში.

მეორე უფრო სასიხარულო და სხვა პროვინციის დაბების და ქალაქების სახარბიელო მოვლენა და ნიშანი სურამის ფერისცვალებისა განლაგსთ ის გარემოება, რომ, რამდენიმე ახალ გაზღობის წყალობით, სურამში დაარსდა პატარა სცენის მოყვარების წრე, რომელსაც განზრახვა აქვს მისცეს რაოდენიმე წარმოდგენა საჭირო საქმისათვის. მართი წარმოდგენა კიდევ განლდათ სცენის სასარგებლოდ (შენ მტერს კი რაც სცენამ არა ისარგებლა—რა, ზოვიერთა ფულის-ყლაპიების წყალობით). წარმოადგინეს „უხინ-მანისის ქუდი“ და „ზარეკმანისისა“. სონა სცივილისამ (სუსანის როლში), ლ. შიფანამ (სომხის როლში) და ალექ. სიმაკურიძემ ისეთი სიცოცხლე და ფერი მისცეს პირველ პიესას თავიანთი კარგი თამაშობით, რომ სულ ყველა წუნის დაგვიწყეს ამ პიესისა. „პარიკმახერში“ თავი გამოიჩინა და შნოც მისცა ისევე სონ. სცივილისამ, რომლის თამაშობა—ბუნებით ნიჭი და მოყვარულობა საზოგადო საქმისადმი ნაწიქებო და სამაგალითოდ უნდა ჩაითვალოს; არც ქალბ. პელაგია შიფანი იყო ურიგო თავის როლების აღსრულებაში. მასასრულ ვისურვებ სულით და გულით, რომ წრის საზოგადო საქმისათვის მოღვაწეობა და პატიოსანი ლტოლილება გაძლიერებულ იყეს და მით პიროვნულ წვრიმალ ინტრიგებს ფრთა მოეკეცოს. ამ მოკლე ხანში წრეს განზრახვა აქვს წარ-

იქვე დაეცა. იმის ყვირილზედ შემოცვიდნენ სხვა სალდათები დაუწყეს მახრავს უწყალოდ ცემა და მაგრად შეუკრეს ხელ-ფეხი. ხმაურობა შეესმათ სოფლელებს და შეცვიდნენ სახლში, რომ მახრავ ხელიდგან გაეგდებინათ, გაბრაზებულის სალდათებისთვის.

— ნინო, ნინოს უპატრონეთ! ძლივს წარმოსთქვა მახრავ და გულ შემოყრილი იქვე დაეცა.

ხალხმა ბევრი ეძება ნინო, რადგანაც ის სახლში აღარ იყო, ბევრ ეცადა, მაგრამ თითქოს ღამის უფსკრულს შთაენთქა,—ვეღარსად იპოვა.

ასე სამუშაოდ გაუთენდა მახრავს მეორე დილა, რომლის შემდეგაც იმის თვალს ცრემლი არ შეშრობია და გულს არ მოჰკლობია კენესა... ჩაქარა ისაც შეიბრალა ღმერთმა და მწვალლების ხელიდგან სამარემ დაიღსნა.

ზამთარი შეიცვალა გაზაფხულით, მიწა აჭრელდა, მთიდგან თოვლები ზეკებად მოხსნო. შევლგან გამდნარი თოვლი სხვა-და-სხვა სისხო ნაკალუღათ მოჯავდა. შევლგან ხალხი სამუშაოდ ემზადებოდა და ღიმილით მოელოდა ზაფხულს.

მრთს დღეს რამდენიმე კაცს საქო-

მოღგენა გამართოს ერთის ხელთ-ნაწერი საყმაწვილო ღმინანხის გამო...

უცხოეთი

საზრანგეთი. რა მსწრაფლ დაეტყო საფრანგეთს მამბეტტას სიკვდილი. მითქმის იმ დღიდან, რა დღესაც მამბეტტა დაეკარგა საფრანგეთს, აამალღეს ხმა იმ პირთ, რომელნიც მამბეტტას სიცოცხლეში „კრინტს“ ვერ დაძავენდნენ; ერთი მამბეტტის ლახნარისებრი ხმა თავზარს სცემდა ამათ და ყოველ იმედიაზობას უკარგავდა. მაგრამ შესწყდა ეს ხმა და, აი, ერთ დროს საფრანგეთში მეფის გვარეულობის ერთმა წარმომადგენელმა, პრინც შერომ ნაპოლეონმა მოიკა გული და გამოსცა მანიჭესტაცია, რომლის წყალობითაც მეორე დღესვე პატივცემულ პრინცს თავი ამოაყოფინეს სატუსალოში, ვით ერთ უბრალო დამნაშავეს—ქურდს. ძღნიერი პრინცი ჰკიცხავდა თავის მანიჭესტით მთელს ეხლანდელს მმართველობას საფრანგეთისას, უძლურად, მმართველისათვის უღონოდ ხადიდა მას; სამხედრო ძალაც დაეარდაო, ვაჭრობაც და სახელმწიფოს ვალიც თან - და - თან იზრდებოა. პტისტები (ღეთის უარყოფელი) ებრძვიან სარწმუნოებას და ამათ წინააღმდეგ კი მთავრობას ვერაფრთარი ძალა უხმარიაო; მხოლოდ ერთი შეერთება რომთან დამკვიდრებს სარწმუნოებასაო და სხვ. და სხვ. პრინცი აცხადებს თავის უფლებათ ნაპოლეონის მემკვიდრეობაზედ და ყველა ამას უცხადებს საფრანგეთის ხალხს, რომლის დამცველად გა-

ნელი ჩაერეკათ ხევი წყალის დასა-ლევედ, მაგრამ რადგანაც გზა ზამთარში ძალზედ ჩაფრთხილდა, თოვლი უშლიდა გავლას. იმათ ნიჩბებით დაუწყეს გზას წმედა. მრთაშად ნიჩბი თოვლის ქვეშ რაღაცას მოელო და მუშამ დაიძახა:

— მიშველეთ, თოვლის ქვეშ რაღაცაა და არ ვეცი კი რაია.

შველანი მიეხვიდნენ, გადმოთხარეს და ერთბაშად, მწარის მწუხარებით დაიძახეს:

— ნინო!

ღიად, ეს განლდათ საბრალო ნინო, რომელიც იმ უბედურს ღამეს შეშინებული გამოვარდნილიყო, ქარიშხალს გზა აერია და ხევი გადავარდნილი თოვლის დეემარხა — პატარა ძაღლს, რომელიც იმას განუშორებელი თან დაზდევდა, ეხლაც არ ელაღატნა და პატრონთან ერთად დამარხულიყო!..

მაგრამ, ლმერთმა იცის რა, ერჩინა ნინოს, სამუდამოდ განსვენება, თუ ცხოვრება, რომელიც ვინ იცის კიდევ რამდენს განსაცდელს შეამთხვევდ?

ს. მოჩხუბარიძე.

იჯარით გავული

მაიკვამ იჯარით მამული, რომელიც მდებარებს თფლისის გუბერნი-
ში და ამავე უბანში, საოთქალის უბანსა, სოფ. შარაბულახში, პე-
ტროპოლის, მარინტელის კალონიებისა და სოფ. ხაშის მოქმედებელ, შპ
ვერსზედ თფლისილად.

მამული შეიცავს: ერთს ოთხ-თელიან წისქვილს, სამს ვენახს, ერთს
ბაღს; ამას გარდა არის: საბოსტნე, სანაღებო, სათიბი და საძოვარი
ალაგები, სხვა-და-სხვა მენობა, რომელიც საჭირო იქნება მოიჯარადრე-
სათვის.

მამულის პლანის ნახვა და დაწვრილებით იჯარის პირობების შეტყობა
მსურველს შეუძლიან თვითონ მამულის-მეპატრონესთან: თფლისში, ტუ-
კიაში, სიმონოვის ქუჩაზე, № 12. (3—1)

ინგლისის მაღაზიაში

თმის აპოკალიფსი ნი გაქმასტერი

ამგვრებს თმის და ადრინდელ
ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუ-
შისა 2 მან., გავსაგნით 2 მან-
ნეთი და 28 კან.
(100—26)

ამგვრებს თმის და ადრინდელ
ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუ-
შისა 2 მან., გავსაგნით 2 მან-
ნეთი და 28 კან.
(100—26)

ბიბლიოგრაფიული განცხადება.

სახელმძღვანელო რუსული ენისა ქართველთათვის, შედგენილი
გ. კალანდარიშვილის მიერ, მეშვიდე გამოცემა, შეტვივრილი და დამატე-
ბული იაკობ გოგებაშვილისაგან, დაიბეჭდა ხმის ასაბრლებელი ნიშნე-
ბით (სუ ударениями) და ისეილება გამოცემის შარია შრიქტო-
ვის წიგნის მაღაზიაში გუგის სიღის უერთან. შარია ში შიური. ვინც
იყიდის ერთად ნაღდს ფულზედ ოცნა ან მეტს ეგზემპლარსა, წიგნი
დაეთმობა ცნება შურათა. გისაც უდიანი წიგნი სურს, ამ ფასს უნდა დაუ-
მატოს სამი შური. გრიქურთვის მაღაზიაშივე ისეილება ყოველ გვარი სა-
ხელმძღვანელო ქართული, რუსული, სამხურა და თათრული. გარე-ქალაქე-
ბიდან და ადგილებიდან ყოველ გვარს დაბარებულებს მაღაზია ასრულებს
დაუგვიანებლივ.

ბუნების ძარი, ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროსს კლას-
ებში სასმარებელი, შედგენილი ი. გოგებაშვილისაგან, დაიბეჭდა მეოთხე
შეცვლილი გამოცემა და ისეილება გრიქურთვის წიგნის მაღაზიაში, გუ-
გის სიღის უერთან. ფასი თხუთმეტი შური. სასწავლებლებს და კერძო
პირებს, რომელნიც იყიდიან ნაღდს ფულზედ ერთად თხუთმეტს ეგზემ-
პლარსა, ანუ მომეტებულს, დაეთმობა ეგზემპლარი თათრულად;
ვინც ოც-და-ათს ეგზემპლარს იყიდის, წიგნი მეტემა ცამეტ შურად.
უდიანთვის უნდა დაემატოს სამი შური.

პარტა სამართავლონი, მეორე შეცვებული გამოცემა; ისეილება
ამვე მაღაზიაში. ფასი სამი ანაზი; ვინც ათს ეგზემპლარს იყიდის, გარტა
მეტემა თერთმეტ შურად, ოცი ეგზემპლარის მეიდეკლს—ათს შურად.

ОТКРЫТА ПОДПИСКА НА ГАЗЕТУ КАВКАЗЪ НА 1883 ГОДЪ.

Газета будет издаваться на тѣхъ-же основаніяхъ какъ и въ нынѣшнемъ
1882 году, подъ той-же редакціею. По понедѣльникамъ городскіе подписчики
будутъ получать бюллетени съ полученными въ воскресенье телеграммами,
которыя для иногородныхъ подписчиковъ будутъ помѣщаться въ слѣдующемъ №.

УСЛОВІЯ ПОДПИСКИ: съ доставкою въ Тифлисъ: на годъ—11 р. 50 к.;
на полгода—6 р.; на три мѣсяца—3 р. 50 к.; на одинъ мѣсяць—1 руб.
50 коп.

Съ пересылкою иногороднымъ: на годъ—13 р.; на полгода—7 р.; на три
мѣсяца—4 р.; на одинъ мѣсяць—1 руб. 75 коп.

Подписка принимается въ Тифлисъ, въ конторѣ газеты „Кавказъ“, на
Дворцовой улицѣ, въ домѣ № 5, Сараджева. Иногородные подписчики адре-
суютъ свои требованія: въ Тифлисъ, въ редакцію газеты „Кавказъ“.

Разсрочка платежа подписныхъ денегъ допускается на слѣдующихъ ус-
ловіяхъ: для городскихъ подписчиковъ: при подпискѣ 5 руб.; въ концѣ марта
4 руб. и къ 1-му августа 3 руб. Для иногородныхъ: при подпискѣ 6 руб., 1 го
апрѣля 5 руб., 1-го августа 3 руб.

Иноградные могутъ подписываться лишь съ 1-го числа каждаго мѣсяца
и не далѣе, какъ до конца 1883 г. (6—5)

მოდის ის. მაგრამ ამ გვარი გამოსარ-
ჩლებს, ხალხის მეტოქეობის ნამდვი-
ლი, მიფარული აზრი ბატონი ნაპო-
ლეონისა უ-ზამბეტტოდაც დაფასა
ებლანდელმა მმართველობამ საფრან-
გეთისა და დღეს პრინც შეროში კი-
დე სატუსალოში იმყოფება. ამ გვარი
მოქმედება საფრანგეთის მთავრობას
პრინც შეროშის შესახებ, მოუწონეს
როგორც მთელმა საფრანგეთმა აგ-
რეთვე დანარჩენ მეროპამაც.

— ზამბეტტას კუბოსთან ერთი სამ-
წუნარო ამბავიც მოხდა.

როდესაც ზამბეტტას კუბოსთან
მოვიდა გზ. Lanterne-ის რედაქტო-
რი მაიერი, „ზატრიატთა ღიგის“
თავსმჯღომარემ და მთხვევლმა რამ-
დენიმე პატრიოტიული ლექსებისა,
ღერულედმა გამოაცხადა თავის გა-
კვირება, რომ ხელავს კუბოსთან იმ
კაცს, რომელმაც ერთ დროს შეუ-
რაცხეოდა მიაყენა ზამბეტტასაო. ეს
ბ. მაიერს მოხვდა გულზედ, მიიწია
ღერულედისაკენ. პოლიციამ გააშე-
ლა ესენი. წასვლისას მაიერმა ხმა-
მალლა დაიძახა: „ზამბეტტას მეგობ-
რები სიცოცხლეშიაც ვნებას ძლიე-
დნენ მას, მოკვდა და ეხლაც არ იშ-
ლიან, ეხლაც ვნებას აძლიევენ!“

ოსმალეთი. ხონტქრის მდგომარე-
ობა თან-და-თან ცუდდებაო. მას
დაეკარგა ნდობა ყველა მასთან და-
ხლოვებულ და ერთგულად ცნობილ
პირთაო. სტამბოლში მეტად ავი ხმე-
ბია გავრცელებულიო. ასე რომ წარ-
ჩინებულნი სახელმწიფო პირნი ფიქ-
რობენ ოსმალეთის ტახტი, მიუცილე-
ბელი საქროება შოითხვის, დაეთ-
მოს 15 წლის პრინც მამომედს.

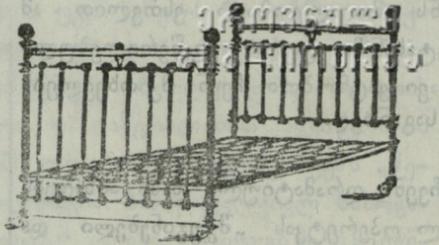
იტალია. მცირე რამ მიხვნი იყო
საკმაო, რომ იტალიის ხალხის სი-
ძულვილეს აესტრისადმი გაეღვიძნა.

თითქმის ორი თვეა მას აქეთ, რაც
მბერდანკი დასაჯეს სიკვდილით და
კიდევ არ შეწყნარებულა მღელვარე-
ბა იტალიაში აესტრისის წინააღმდეგ.
დადებული ბარიბალდის შეილი მე-
ნოტტი ბარიბალდი, რომელიც ით-
ვლიდა თავს-მჯღომარედ გარიბალდი-
ელების სამხედრო ასოციაციისა მარ-
თებულად აღიარებს ამ მღელვარებას
იტალიის ხალხისას აესტრისის წინააღ-
მდეგ.

განცხადებანი

გაიცემა იჯარით გავული თელა-
ვის მაზრაში ს. შარაბულახში. საიჯარო
მამულს შეადგენს: სამი დიდი ვენახები,
სახნავ-სათესი და სამოვარი ადგილები,
ტყე და ორ თვალისი წისქვილი. არის
აგრეთვე სახლი, მარანი და ყოველი სა-
ფასხო შენობები და მოწყობილობანი.
მსურველს დაწვრილებითი პირობების
შეტყობა შეუძლიან უდიანზედ საფომო-
ნის ასულის მარჯანოვისაგან ქ. ტფი-
ლისში გოლფინის პრესტეკტზე მირ-
ხოვეის სახლებში ფოხტის სტანტის
პირდაპირ № 44. (20—18)

ინგლისური რკინის კარავიტები

ერთ საწოლსანი 8 მ. და ორ საწო-
ლისანი 14 მ., ლეიბები გატენილი ზღვის
ბალახით 5-დან—9 მან. ინგლისურს
მალაზიაში. იქვე ისეილება 25% იაფათ
სასამ სხვაგან სადმე: ჭურჭელი, დასა-
ხანგალი, კოვრები, ფანდონები, კლიტე-
ები, საფანგები, რკინის კალმები, ქა-
დალდი, ნიხბები, რეკლავები, თოფე-
ბი, კაცისა და ქალის უნაგირები, ადო-
მები, კლეინები, ჩაი 1-ლის სასისისს.
(100—3)

ОТЪ КОНТОРЫ ИЗДАНИЯ ГАЗ.

„РУССКІЙ КУРЬЕРЪ“.

Вслѣдствіе распоряженія Г. Минис-
тра Внутреннихъ дѣлъ, отъ 16-го
декабря 1882 года,

„РУССКІЙ КУРЬЕРЪ“ приостановленъ на три мѣсяца.

Во все время этой приостановки,
взамѣнъ „Русскаго Курьера“, бу-
дутъ высылаться гг. столичнымъ и
иногороднымъ подписчикамъ „РУС-
СКІЯ ВѢДОМОСТИ“.

Гг. подписчики, не желающіе
этого, могутъ получать обратно день-
ги изъ конторы изданія „Русскій
Курьеръ“.

По окончаніи срока приостановки,
„Русскій Курьеръ“ будетъ выходить
по прежнему.

Подписка на „Русскій Курьеръ“,
продолжается на прежде объявлен-
ныхъ условіяхъ.

ВВ. Принимается подписка на
„Русскія Вѣдомости“ и другіе жур-
налы и газеты въ конторѣ изданія
„Русскаго Курьера“ по цѣнамъ ре-
дакціи. (3—3)

ბამცია
საკვებავ ხორაგვულებათა, რომელნიც
იყიდებან თფლისის ბაზრებში, ტყე-
ნებში და დაჯარებთ 1 ანგრიდაშ
16 ანგრამდის.

ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის
პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 კ.
მეორის „ —1 გირ. 3 1/2
მესამის „ —1 გირ. —

მავე ფქვილ. თორნეში ბამომცხვარი:
პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 კ.
მეორის „ —1 გირ. 4 კ.
შვარის-მამის პური:

პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 5 კ.
მეორის „ „ —1 გირ. 4 1/2
მესამის „ „ —1 გირ. 4 კ.
ძროხის ხორცი:

პირველის ხარისხის —1 გირ. 10 კ.
მეორის „ —1 გირ. 9 კ.
სუცი — — —1 გირ. 16 კ.
სხერის ხორცი — 1 გირ. 10 კ.

ღორის ხორცი:
პირველი ხარისხის —1 გირ. 10 კ.
მეორის „ —1 გირ. 10 კ.